

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 2. szám. 2016. január 15.

Ára 0,80 lej

Dézsai Zoltán

Vég után

Újjá kell születni,
Csillagot keresni,
Újra kell tanulni,
Szeretni, nevetni.
Nem elég sebeket,
Szavakkal elvarrni,
Magunkat kell újra,
Holnapra álmodni.
Újjáépíteni
Minden fáradt lelket,
Újjáteremteni,
Ami jövőt rejthet.
Hinni a jövőnek,
Hinni a jelennek,
Hinni az alkotó,
Hű szeretetnek.
Hinni, hogy az élet,
Velünk járja útját,
Nekünk kell kiinnunk
Boldogságunk kútját.
Építsünk magunknak
Újra büszke várat,
Örök védelmére,
Mire ember vágyhat.

Új év és isteni kegyelem: vele búcsúznak, vele indulunk

Zsolt 100,4–5

Mennyi bizakodó ember búcsúztatta az ősztendőt, és fogadta az újat! Mennyi kimondott és kimondatlan reménység fordul ez idő tájt az új év irányába. Ugyanakkor azt is látnunk kell, milyen hamar elhalványulnak, sőt kétségessé torzulnak e remények.

Most még sok bizakodást vonzolunk át az elbúcsúztatott évből az újba. A hívő ember úgy lép át az idő kapuján, hogy az új évet úgy értékeli, mint Isten kegyelmének kiadását. Vele búcsúzik, és vele indul az úton.

Isten Igéje idejekorán figyelmeztet: ne emberbe vetett bizalommal fussuk meg az új utat, mert ezzel számos csalódásnak tesszük ki az életünket. A tempomba bevonuló, Isten színe elé újjongó örömmel belépő gyülekezet

számára íródott e hálaadó zsoltár, amelynek tagjai az Urat megtartóként és alkotóként ünneplik. Így lépünk mi is Isten színe elé. Az idők változását, életünk alakulását az ő kezébe tesszük.

A zsoltárból nem hiányzik a jövőbe tekintés sem, mely Isten hűségét megmaradó állandóként említi. Amelyet megismernek majd az utánunk következő nemzedékek is. Íme: múlt, jelen és jövő találkozik az Úr örökkévaló kegyelmében. Az ő kezében ott van minden, ami minket ér. Ezzel a biztos tudattal léphetünk tovább a bennünket erő nyomorúságon. Isten látja ezt, és már

Fábián Tibor

(Folytatása a 3. oldalon)

Az Újszövetség a mai emberhez is szól

Beszélgetés dr. Geréb Zsolt teológiai professzorral

A Magyarországi Református Egyház Zsinata a közelmúltban Aranygyűrűs Teológiai Doktor kitüntetésben részesítette dr. Geréb Zsoltot, a Protestáns Teológiai Intézet nyugalmazott tanárát. A kolozsvári professzorral az intézet tanári szobájában beszélgettünk teológiáról, „nyelveken szólásról”, sportról, oktatásról.

– *Édesapja református lelkipásztor volt. Egyértelmű volt, hogy a fiú követi az apa példáját?*

– Nálunk ez családi hagyomány, hiszen nagyítám is lelkipásztor volt. A családban elnyert lelki indítatás azonban meghatározó volt számomra, én örököltem nagyapámtól a Tóthfalusi képes bibliát. Bátyám számtan–fizika tanár lett, húgom pedig angol–magyar szakos tanárnő.

– *Másfél évtizedig szolgált megszűnt gyülekezetekben. Milyen időszakot jelentett ez életében?*

– Nagy élményt jelentett a gyülekezetekkel, emberekkel való

találkozás, a rengeteg családlátogatás. Mózes András professzorom tanácsát követve, igyekeztem minél egyszerűbben beszélni a szószéken, hogy a gyülekezeti tagok megértsék az üzenetet, a prédikációt. Ez szoktatott rá arra, hogy igyekezzek közérthetően, világosan fogalmazni.

A Kolozspatán, Kolozsborsán és Mócson eltöltött 17 év az élet ismeretét jelentette számomra, és ezért hálás is vagyok. Ilyenkor

Somogyi Botond

(Folytatása az 5. oldalon)

Tanulságos igék

A jövődőről

„Mindent jól cselekedett, a süketeket is hallóvá teszi, és a némákat is beszélővé.” (Márk 7,37)

A Biblia a jövődő várásának a könyve. A „reménység” mind az Ó-, mind pedig az Újszövetség kulcsszava. E reménység Isten országára néz, az ő ígéretére van alapozva. Ezek pedig Jézus Krisztusban gyökereznek.

Az egész Újszövetség telve van azzal az üzenettel, hogy Krisztus eljövételében az idő betelt, és Isten országa elközelített. A Megváltó egyben az Eljövendő is. Ő arra tanított, hogy figyeljünk az idők jeleire, és legyünk éberek, így várjuk a dicső jövődőt.

Mindaz, amit földi életének idejében tett, már e jövődő felé mutat. E fényben kell látunk csodáit is. A betegeket, akiket megszabadított a gonosz lelkek szorításából, a halottakat, akiket feltámasztott. Ezek mind olyan jelek, amik a jövőbe mutatnak.

A Mk 7,31–37-ben egy olyan emberről van szó, aki halmozottan fogyatékos. Nem hall, és beszélni is csak nehezen tud. Azokat képviseli, akik szenvednek elesett voltuk miatt. Nem tud kommunikálni az emberekkel, s ezért nem teljes ember. Előtte éppen arról van szó, hogy a tanítványok nem értik Jézust, nem tudják felfogni, mit mond. Jézus ilyeneket mond nekik: van szemetek és nem láttok, van fületek és nem hallotok. Az ő szavai, amelyek telve vannak szeretettel, megkeményedett szívekbe és süket fülükbe ütköznek. Mennyire ismerős ez, emberek nem értik meg egymást, nem hallják meg egymás segélykiáltását, nem beszélgetnek Istennel

sem. Kommunikációs zavarok, megromlott emberi kapcsolatok. A barátok e süketnéma embert Jézushoz viszik. Jó helyre érkeztek, mert Jézus még többet tud tenni, mint amit kérnek.

Először kihívja a tömegeből. Számára nem csak egy valaki a nagy tömegeből. Másodszor azon a nyelven szólítja meg, amit ért: jelbeszéddel. Aztán felfelé néz, imádkozik. És sóhajt egyet. Talán azért, mert látja a sok nyomorúságot e világban. Sóhajt, hogy e világot, amit Isten olyan szépnek és jónak teremtett, hogyan tudta ennyire megrontani a bűn. Jézus együtt sóhajt a teremtett világgal. Ebben is eggyé lett velünk. Nem olyan Megváltónk van, aki távolról szemléli küzdelmünket, hanem olyan, aki együtt szenved velünk. De ez nem a tehetetlenség sóhaja, hiszen magára veszi az ember nyomorúságát, hogy legyőzze azt.

Aztán szól, nyilatkozzál meg! Nála ez hatalmi szó, hisz amit Ő mond, azt meg is cselekszi. És nemcsak fület és száját gyógyít, hanem az egész embert. A világi gyakorlatban ez másképp van, minden orvos csak egy területet gyógyít. Jézus az egész embert nyitja meg Isten és a felebarát felé. Gyógyító cselekedete ugyanakkor szabadítás is. Ő azért jött, hogy az embert kiszabadítsa a gonoszság hatalmából. Amit Isten tesz, az jó. Itt tulajdonképpen újjáteremtés történik. Ez az ember a Jézussal való találkozás után új teremtés lesz.

Feltehetjük a kérdést: nem túl szép ez ahhoz, hogy igaz is legyen? Mert körülöttünk is számos fogyatékos ember él. Mit jelent e gyógyítás? Miért nem gyógyulnak meg ma sokan a betegek közül? Látnunk kell, a Jézusban való hit nem jelent automatikusan gyógyulást. A csodatörténetek nem olyan kulcsok, amelyek minden zárba talál. Jézus sem gyógyított meg minden beteget, amikor itt járt közöttünk. Ő nem csodadoktor, hanem annak az országnak a Királya, amely eljövendőben van. Mi ennek az országnak a jövételért könyörgünk. És várhatjuk is ennek eljövételét. Ez a gyógyítás pedig jel, ami az új égre és földre mutat, amelyen teljes lesz az Isten békessége.

Az ígérek Jézusban mind beteljesedtek. E nehezen beszélő süket embernek a meggyógyítása egy jel, ami Isten eljövendő dicső országára utal. Persze Isten másképp valósítja meg az Ő terveit, mint ahogy azt mi gondoljuk.

Jézus megtiltja, hogy erről beszéljenek. Különös, hisz ennél jobb reklám nem is lehetne

Bibliaolvasó kalauz

Február

1	H	Mt 7,12–20	Ézs 44
2	K	Mt 7,21–29	Ézs 45
3	Sze	Mt 8,1–4	Ézs 46
4	Cs	Mt 8,5–13	Ézs 47
5	P	Mt 8,14–27	Ézs 48
6	Szo	Mt 8,28–34	Ézs 49
7	V	Mt 9,1–8	Ézs 50
8	H	Mt 9,9–13	Ézs 51
9	K	Mt 9,14–26	Ézs 52
10	Sze	Mt 9,27–38	Ézs 53
11	Cs	Mt 10	Ézs 54
12	P	Mt 11,1–19	Ézs 55
13	Szo	Mt 11,20–24	Ézs 56
14	V	Ez 3,16–27	Jn 10,11–15
15	H	Ez 4	Jn 10,16–21
16	K	Ez 5	Jn 10,22–30
17	Sze	Ez 6	Jn 10,31–42
18	Cs	Ez 7	Jn 11,1–16
19	P	Ez 8	Jn 11,17–32
20	Szo	Ez 9	Jn 11,33–44
21	V	Mt 13,31–35	Ézs 63,15–64,11
22	H	Mt 13,36–43	Ézs 65,1–7
23	K	Mt 13,44–52	Ézs 65,8–25
24	Sze	Mt 13,53–58	Ézs 66
25	Cs	Mt 14,1–12	JSir 1,1–6
26	P	Mt 14,13–21	JSir 1,7–22
27	Szo	Mt 14,22–36	JSir 2,1–10
28	V	Mt 15,1–20	JSir 2,11–22
29	H	Mt 15,21–28	JSir 3,1–33

az Isten országa számára. Miért ez a hallgatási tilalom? Azért, mert Jézus nem akar túlfutott messiási váradalmakat táplálni. Ő az a Messiás, akinek szenvednie kell. Hogy ki ő valójában, ez csak halálában és feltámasztásában lesz nyilvánvalóvá. Szünetében, halálában magára kell vennie életünk minden nyomorúságát. Feltámasztásával áttörte a halál, bűn, kárhozat falát, és aki benne hisz, az vele együtt bemehet azon a kapun, ami az Istennel és egymással való közösségben valósul meg.

Mi a feladatunk? Semmi más, mint hogy higgyünk benne, bízzuk rá életünket. És annak ellenére, hogy e világban sokszor ennek épp az ellenkezőjét látjuk, mégis várjuk a dicső eseményt. Ez a mi hitünk próbája. Mert Isten ígéretei nem csalhatnak meg minket. S miközben hiszünk, mindent megteszünk azokért is, akik fogyatékosággal élnek. Az, ahogyan megértjük és szeretjük egymást, olyan megrázó bizonyosságtétel lehet, aminek nyomán mások is elindulhatnak ennek az országnak a keresésére, akik még eddig csak ezt a földi életet látták. Legyünk mi is Isten országa jeleivé!

Lőrincz István

Kórházlelkészek Erdélyben

Kolozsvár

Buzogány Emese, Megyei Sürgősségi Klinika
Elérhetőség: e-mail: buzoganyemese@gmail.com,
tel.: 0740-368663

Balogh Gyöngyi, Onkológia
Elérhetőség: e-mail: gybalogh@gmail.com,
tel.: 0740-295770

Brassó

Magyari János, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: magyarioan@yahoo.com,
tel.: 0721-564553

Marosvásárhely

Lakatos Gabriella, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: lakatos.gabriella@gmail.com,
tel.: 0746-091941

Korodi Csaba, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: csabakorodi62@gmail.com,
tel.: 0723-331317

Szászrégen

Szép Ildikó, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: szep.eduard@yahoo.com,
tel.: 0726-529977

Bánffyhunrad

Lukács Margit, Városi Kórház
Elérhetőség: e-mail: lukacsmanyika@yahoo.com,
tel.: 0724-056691

Sepsiszentgyörgy

Orbán Edit, Megyei Kórház
Elérhetőség: e-mail: edit.orban@yahoo.ca,
tel.: 0729-807973

Új év és isteni kegyelem: vele búcsúzunk, vele indulunk

(Folytatás az 1. oldalról)

elkészítette mentő tervét. Azt kell mondanunk, hogy hatalmas kísértés az ünnep, az új év a világ számára. Veszélyes területté válhat, amennyiben kizárja életéből Istent. Elég csak egy kicsit eltávolodni az Úr mellől, és elbukunk. Ezért az Isten Igéje az új év kezdetén is arra biztat minket, hogy az ő útján haladjon tovább az életünk. A jól ismert és a megkezdett úton. Amelyen ismerjük, milyen az elbukás, de azt is, hogy vele és általa van bocsánat, van újrakezdés.

Fordítsuk oda őszintén életünket Isten Igéjéhez. Kérdezhetjük: miért dicsérjük Isten nevét, hiszen annyi nehézséget élünk meg? Úgy szeretnénk csatlakozni Izráel örvendő seregéhez, akik vigassággal szolgálnak az Úrnak, de szívünkben még a nagybetűs ismétlődő miértek lakoznak. Nem értjük akaratát, csak hagyjuk a dolgokat megtörténni. Mennyi lelki sérülést cipel életében a modern ember, milyen sokféle kínálat csábítja, és hamis istenek térítik el életét. Mennyi ember életében látni, hogy kísérője a fájdalom, s olyan nehezen találja a megbékélés pillanatait.

Mit mond számunkra ebben a helyzetben Isten? Hogyan hangzik az Úr ajkáról a „Boldog új évet!” köszöntés?! Igéje emlékeztet: életünk sötétjébe is bevilágít a fénysugár, amit ő ad. A legnyomorúságosabb helyzetben is megjelenik jósága. Hozzáadja Önmagát ahhoz, amit mi emberi mélységként élünk meg. Megszólít. Igéje által táplálja elcsüggedt lelkünket, mert jó az Úr. És ez a jóság jövőt ígér. Olyan holnapot, amelyből ő maga sem hiányzik. Jóságát és el nem fogyó kegyelmét hozza elém, hogy örvendezni tanítson, hogy ajkamat, szívemet magasztalni tanítsa. Talán még mindig azt mondom: emberileg nincs okom erre. Ezért adja önmagát nekem az Úr. Ezért lép életembe, hogy őt lássam. Többet lássak, mint aki nélküle vagyok.

Az Istentől érkező biztatás szólít meg új évünk kezdetén. Az Ő jósága világítja be életünk sötétjét. Látni engedi nagyságos jelenlétét múltunkban, életünk jelenében, és ígérete megvilágítja a jövőt is. És ott, ahol Isten szól, ott a mi szívünk is boldog hálaéneket zenghet. Isten jósága előtt leborul az ember, és magasztalni tanulja Urát. Ebben az isteni jelenlétben legyen bizodalomunk és örvendezésünk ez új esztendőben!

Adjon Isten!

Adjon Isten minden szépet,
Irigyeknek békességet.
Adjon Isten minden jót,
Hazug szájba igaz szót.
Hontalannak menedéket,
Éhezőknek eseséget,
Tollat író kezébe,
Puját asszony ölébe.
Legényeknek feleséget,
Szegényeknek nyereséget,
Áfonyát a havasra,
Pisztrángot a patakba.
Istenhitet a pogánynak,
Hú szeretőt a leánynak,
Szép időben jó vetést,
Szomorúknak feledést.
Sarkvidékre hideg telet,
Az árváknak jó kenyeret,
Fegyvereknek nyugalmat,
Szelid szónak hatalmat.
Betegeknek egészséget,
Fuldoklóknak reménységet,
Vitorlának jó szelet,
Napfényből is eleget.
Jó lövést az ordasokra,
Nyíló ajtót vaskapukra,
Vándoroknak fogadót –
Isten adjon minden jót!
Az új esztendőben.

Reformátusoknál is van házszenelés?

Erdély számos településén, ahol a lakosság többsége római katolikus és református felekezetű, nem feltűnő az, ha a megkötött házasságok elég nagy része – ilyen értelemben – felekezeti vegyes házasság.

Ilyen települések egyházközsegeiben valamikor a reverzális jelentett különösen nagyobb gondot, de meglátásom szerint mára a keresztyén szülők többsége eléggé tájékozódott és felvilágosult ahhoz, hogy ők maguk levonják a reverzális kapcsán azt, hogy az ilyen emberi, de vallási keretek között intézményesített előírások túlságosan erőltetettek arra nézve,

hogy kötelezzék vagy éppenséggel sugallják, javasolják azt, hogy gyermekeiket milyen felekezetűnek kereszteljék. A mindenkori krisztusi kérés kizár mindenféle kényszert: „HA VALAKI én utánam akar jönni...”, „HA VALAKI meghallja a hangomat, és megnyitja az ajtót...”

Ugyanakkor a házszenelés kapcsán nagyon sokszor szembesülök ezzel a kérdéssel, hogy nálunk, azaz reformátusoknál is van házszenelés? Jogos a kérdés, hisz a katolikus testvéreink a vízkeresztkor (január 6.), illetve a következő hetekben nagyon is hűségesen és példaértékűen megszenelik a háza-

kat, lakrészeket, fölírva megszenelt krétával az ajtószemöldökfára az évszámot és a népi értelmezés szerint a Háromkirályok nevének (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) kezdőbetűit: G. M. B. Más értelmezés szerint a 3 betű a latin ál-

dásformula kezdőbetűi: Christus Mansionem Benedicat („Krisztus áldja meg e házat”). Ezért teljes elismerésem.

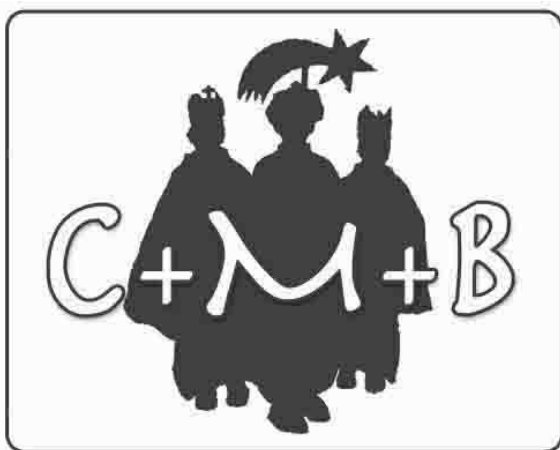
Pontosan ebből kifolyólag érzem azt, hogy a reformátusok is közhírré tegyék: mi is szoktunk házat szentelni. És ezt nem irigységből vagy bármiféle emberi hiúságból teszem, hanem azért, mert kötelességemnek tekintem azt, hogy egyháztagjaink figyelmét felhívjam erre a lehetőségre. Olyan világban élünk, ahol a különböző cégek szolgáltatásait minden szinten reklámozzák a tájékoztatás érdekében. Nekünk ott van a házszenelési istentiszteletünk a református ágendáskönyvünkben, mégis oly ritkán gyakoroljuk. Akkor miért ne „reklámozzuk”?

Ha olyan családot látogatunk meg, amely becsületesen felépített vagy megvásárolt egy házat, és engedjük, hogy elmesélje e hatalmas küzdés minden percét, akkor rögtön rájövünk: mindez a mai körülmények között nem egy rózsás álom, hanem rengeteg munka és küzdés eredménye. Könnyes szemmel vallják be a dolgozó apukák és anyukák, milyen sokszor kellett távol maradni, évekig dolgozni idegen földön, vagy túlórázni ahhoz, hogy felépüljön a lakrész. Ahhoz, hogy ilyen frissen

lemezelt, bebútorozott, többszobás lakásban kényelmes legyen az élet, ki tudja felfogni, milyen sokszor kellett lemondani a közös kirándulásokat, szabadságolásokat, munka utáni szabadidőt és még sok kényelmet azért, hogy ez meglegyen? Ki tudja felmérni, milyen érzés naponta Isten segítségét kérni ahhoz, hogy 10–20 évig adjon erőt arra, hogy dolgozni tudjanak, és kifizessék a felvett kölcsön részleteit. És lehetne hosszasan sorolni...

De ott a család az új fészekben. Megérkeztek. És szólnak, hogy szenteljék meg az új otthonukat. És mi, lelkipásztorok örömmel megyünk, mert tudjuk, áldott alkalom az, amikor az új otthonban – együtt a szűk családi körben vagy azokkal, akik hozzájárultak az otthon megvalósításához – istentiszteletet tartunk. A munkától megkérgesedett kezek összekulcsolódnak, a sok hajtástól és idegeskedéstől tele lelkek békességre lelnek. Leírhatatlan erők és energiák szabadulnak fel a Szentlélek által. Ugyanakkor hirdetjük: nem a mi palástos jelenlétünkől válik szentté a hajlék, hanem azáltal, ha ők úgy élik a mindennapjaikat, hogy behívják a Szentet az életükbe, otthonukba.

Bucsi Zsolt-Tamás

Európa három bűne

Nagy hiba lenne azt gondolni, hogy a most Európára zúduló problémák egy idő után majd lassan megoldódnak. És itt nem csak a migránsokról van szó. Az Európába vándorlók hosszú sora másodlagos kérdés, egy tünet, egy hosszú ideje érő keserű gyümölcs, aminek a következményei is hosszú hatásúak lesznek.

Az Európát a migránsválságban most megosztó befogadni vagy nem befogadni kérdésfelvetés eltereli a figyelmet a migránsokénál sokkal súlyosabb kérdésről, az európai identitás kiüresedésének tragédiájáról.

Európa három bűne termi meg most a maga keserű gyümölcsseit. Mert ahogy az Írás tanítja, mindennek következménye van, és bűnbánat és megtérés nélkül nincs gyógyulás.

Amit meg kell bánni

Európa első bűne a gyávaság. Az elmúlt századokban a Közel-Kelet, Afrika és Ázsia népein meggazdagodott európai társadalmak miután két világháborúban több mint százmillió áldozat árán lerendezték egymással nézeteltéréseiket, most húzni akarnak egy vonalat a világtörténelem lapjain, és egy modern, álom-

szerű Európai Uniót akarnak építeni. Európa viszont úgy akar a jövőbe lépni, hogy múltjáért nem vállal felelősséget. A kegyetlen gyarmatpolitikáért, a csak súlyos haszonért megosztott ipari, orvosi és mezőgazdasági technológiáért, a nyersanyagok kíméletlen kirablásáért és az európai nemzetek sorsát is érintő könnyelmű döntésekért senki sem vállal felelősséget. És mivel Európa nem tartott bűnbánatot, ezért lelkeleg gyenge, lelkiismerete nyugtalan és fél.

Európa második bűne a szilárd alapok elvetése. Csalódást okozott nagyon sok európai ember számára 2004-ben, amikor a keresztyén hitnek még a történelmi emlékét is kiirtották a döntéshozók Európa alkotmányából. De nem egyszerűen csak megtagadta Európa a keresztyén gyökereit mint az európaiság történelmi alapját, hanem a szabadság nevében magát az alapok, a rend szükségességét tagadta meg. Ha csak a keresztyénséget és ezzel együtt Istent magát tagadta volna meg, talán még a kisebbik baj lenne. Isten nélkül is meg lehet próbálni kultúrát, civilizációt építeni. Csakhogy most bármiféle szellemi alap nélkül akarja felépíteni Európa történetének legnagyobb tornyát. Ma Európát nem vezeti és nem tartja össze semmilyen alap vagy ideológia, nem hisz semmiben, nincs irány, nincs rend, csak egy zavaros álom.

Európa se nem hideg, se nem hév. Európa langyos, és homokra épít.

Európa harmadik bűne, hogy az elmúlt évtizedekben történetének legnagyobb népiirtását követte el. Európából ma nem kevesebb mint 30 millió ember hiányzik. Az a 30 millió, amelyik nem tudott megszületni, mert a jólét zavaros álma miatt vetélésre volt ítélve. A 70-es években induló, majd a 80-as és a 90-es években tomboló és máig tartó abortuszláz a legóvatosabb becslések szerint is 30 millió emberrel rövidítette meg Európát. Ennyi embert irtott ki magából Európa.

Most, amikor egy újabb fordulóponthoz és paradigmaváltáshoz közeledik a világtörténelem, nagyon hiányzik ez a 30 millió ember. Alig két évtized múlva Európa aktív lakosságának kétharmada nyugdíjba fog vonulni. És nem áll senki a helyükre. Ez az oka a még egyelőre senkitől fel nem vállalt „menekült-program” beindításának is. A migránsok végül is azért jönnek, mert hívták, bátorították őket. És még fognak jönni, nem is kevesen, mert az európai jóléti társadalom motorjai üzemanyag,

Visky István

(Folytatása a 6. oldalon)

Egyetemes imahét

Hirdessétek az Úr hatalmas tetteit!

1Pt 2,9–10

1. nap. Vasárnap.

Ez 37,12–14

Zsolt 71,18b–23

Róm 8,15–21

Mt 28,1–10

2. nap. Hétfő.

Ézs 61,1–4

Zsolt 133

Fil 2,1–5

Jn 15,9–12

3. nap. Kedd.

Jer 31,10–13

Zsolt 122

1Jn 4,16b–21

Jn 17,20–23

4. nap. Szerda.

1Móz 17,1–8

Zsolt 145,8–12

Róm 10,14–15

Mt 13,3–9

A kő el volt hengerítve

Megnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem.

Hatalmad és igazságod felhat a magasságba.

Vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Nincs itt, mert feltámadt, mint megmondta.

Arra kaptunk elhívást, hogy az öröm hírnökei legyünk

Az Úrnak lelke van rajtam, mert felkent engem az Úr, hogy örömhírt mondjak az elnyomottaknak.

Íme, mily szép és mily gyönyörűséges, amikor a testvérek egységben együtt vannak!

Teljesítsétek be az én örömet, hogy egyetértetek, és egyazon szeretetben ugyanarra törekedtek.

Ezeket mondtam nektek, hogy az örömöm bennetek legyen, és a ti örömetök beteljék.

Az együvé tartozók bizonyásgétele

Eljönnek, és ujjongva énekelnek a Sion ormán.

Könyörögjétek Jeruzsálem békességéért. Legyenek boldogok a téged szeretőik.

Ha valaki azt mondja: Szeretem Istent, és gyűlöli a maga testvérét, hazug az.

Mindnyájan egyek legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.

Egy papi nemzetség arra kapott elhívást, hogy az evangéliumot hirdesse

Ábrahám legyen a neved, mert népek sokaságának atyjává teszlek.

Irgalmas és könyörülő az Úr, késedelmes a haragra, és könyörülő szívé minden teremtményéhez.

Hogyan higgyenek együtt abban, aki felől nem hallottak?

Némely mag pedig a jó földbe esett, és termést hozott, százannyit, hatvanannyit, harmincannyit.

5. nap. Csütörtök.

Ézs 56, 6–8

Zsolt 24

ApCsel 2,37–42

Jn 13,34–35

6. nap. Péntek.

1Móz 37, 5–8

Zsolt 126

Róm 12,9–13

Jn 21,25

7. nap. Szombat.

Ézs 62,6–7

Zsolt 100

1 Pt 4,7b–10

Jn 4,4–14

8. nap. Vasárnap.

Ézs 52,7–9

Zsolt 30

Kol 1,27–29

Lk 24,13–36

Az apostolok közössége

Az én házam neve imádság háza lesz minden nép számára.

Ki mehet fel az Úr hegyére?

Állhatatosan kitarítottak az apostolok tudományában, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.

Új parancsokat adok nektek, hogy egymást szeressétek!

Hallgassunk erre az álomra

Hallgassunk arra az álomra, amelyet álmodtál!

Olyanok voltunk, mint az álmodók.

A szeretetben egymás iránt gyöngédek, a tiszteltetésben egymást megelőzők legyetek.

Maga a világ nem tudná befogadni azokat a könyveket, amelyeket írnának.

Vendégül látni mindenkit az imádkozásra

Kőfaladra, Jeruzsálem, öröket állítottam, se nappal, se éjjel, soha ne hallgassanak!

Ujjongj az Úrnak, te egész föld, menjetek eléje vígdozással!

Legyetek mértékletesek és józanok, hogy imádkozhassatok!

Az a víz, amelyet én adok, örök életre buzgó víz forrása lesz benne.

Szívek, amelyek az egységért lobognak

Mily szépek a hegyeken az örömhírt mondó lábai, aki békességet hirdet, és jó hírt mond!

Síralmamat vigasságra fordítottad (táncra).

Milyen nagy a pogányok között a titok dicsőségének gazdagsága, hogy bennetek van Krisztus.

Mózesztől és valamennyi prófétától kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megírtak az Írásokban.

Az Újszövetség a mai emberhez is szól

(Folytatás az 1. oldalról)

néha olyan helyzetbe kerül az ember a presbitériummal vagy éppen a hatóságokkal, amikor a feszültségeket meg kell oldani, természetesen kellő tapintattal. Később mindez nagy hasznomra vált, hiszen könnyebben tudtam összekötni a teológiai elméletet a gyakorlattal. Ez a kolozsvári teológiának különben mindig sajátossága volt és egyben kényszere is.

– Újszövetségesként a „nyelveken szólás” nem áll távol a professzor úrtól. A német és holland mellett a francia nyelvet is ismeri. A 60–70-es években azonban még nem volt jellemző, hogy valaki ennyi nyelvet ismerjen. Hogyan alakult így?

– A kolozsvári Brassai Sámuel-iskolában a román mellett a francia és orosz nyelvet tanultam. A teológiára kerülve elkezdtem a németet, majd harmad- és negyedéven a nagyszombati német evangélikus teológiára kerültem. Leültem, és naponta negyven szót tanultam meg, a két év alatt pedig jól elsajátítottam a németet, amely mai napig a teológiai szakirodalom alapnyelve. Az angolt már nem ismerem olyan jól, különböző konferenciákon vagy kommentárok olvasása közben viszont használni tudom.

– Tanult a nagyszombati evangélikus teológián, a bukaresti ortodox teológián, valamint a hollandiai Utrechtben is. Édesapját követte a teológiára is, igaz, nem a rendszeres teológia tanszéken, hanem az újszövetségin. Miért éppen ezt választotta?

– A teológia elvégzése után felvételiztem a doktori iskolába, majd Bukarestbe kerültem. Ez elsősorban a nyelvtanulás és a bukaresti világ megismerése szempontjából volt érdekes. Ez idő alatt megtetszett a bizantinológia és a patológia is. Nem szerettem volna feltétlenül édesapám nyomdokaiba lépni. Neki a szintetizáló képessége volt kiváló, nekem inkább az elemző, analitikus képesség volt az erősségem. Annak idején Maksay Albert mellett kezdtem tanulmányozni az Újszövetséget, Szebenben pedig Binder Hermann volt a tanárom. Úgy érzem, megragadott az Újszövetség történeti vonatkozása és közvetlensége: mintha a mai emberhez szólna. Bár az erdélyi református egyházban a hitvallásoknak és a hittudományoknak is nagy hagyománya van, én mégis a bibliai tudományok felé vonzódtam.

– Teológiai körökben nem sokan tudják, de öttusázott és vívott is. Nem kacsintott a sportolói pályafutás felé is?

– Az iskolában Guráth Béla olimpikon fiával jártam együtt, az ő családjának köszönhetően kezdtem el vívni, a nyári hónapokban pedig ví-

zilabdázni és úszni. Az ötvenes évek végén és a hatvanas évek elején megnyílt a lehetőség arra, hogy Kolozsváron is beinduljon az öttusázás. Egy jó csapat gyűlt össze, akkor már elsőéves egyetemista voltam, de meg kellett tanulni a lovaglást és a céllövészetet is, ez utóbbi számomra nagyon nehezen ment. Ennek ellenére

Bölcskei Gusztáv debreceni rektor átadja Geréb Zsoltnak a díjat

az eredményeim alapján a bukarestiek felajánlották, hogy bevesznek a válogatottba, és felkészítenek a tokiói olimpiára – egy feltétellel. Ha pályát változtatok. Én inkább a teológia mellett döntöttem.

– Geréb Zsoltra több lelkészgeneráció nemcsak tanárként, hanem bentlakásfelelősként is emlékszik. Jelentett-e valami többletet ez a feladat a teológusok megismerésében, a velük való foglalkozás során?

– Ezt a feladatkört is édesapámtól örököltem. A diákokkal való kapcsolattartás végett igen fontos volt számomra. Jobban megismertem a fiatalokat, több esetben a gyülekezetüket is, közvetlenebbül tudtam velük beszélni. A bibliaórákon is sokat jelentett mindez, amikor tanárként a személyesebb dolgokat is meg tudtam érteni.

– Mi volt fontosabb számára az egyetemen: a kutatói munka vagy a diákok oktatása?

– Az első években egyértelműen az oktatás, hiszen sokat kellett készülni az órákra. Abban az időben nem voltak tankönyvek, kurzusok, világháló. Fel kellett írni a táblára mindent, például a ragozást is. Ma már természetesen sokkal könnyebb a tanár dolga.

Doktori dolgozatom megírása idején egy bizonyos területen bedolgoztam magam, ez a szinoptikus kutatás és a modern Jézus-kutatás volt. El is kezdtem a theszalonikai első és második levél magyarázatát. A hosszú évekig tartó kutatómunka alatt megismertem az írásmagyarázatnak, a kommentárirásnak minden csínját-bínját. Ez nagy segítséget jelen-

tett, amikor a többi páli levél magyarázatának kezdtem neki.

Természetesen egy tanárnak az oktatói tevékenysége a legfontosabb, de nagy hangsúlyt kell fektetnie a kutatásra is, főleg a bolognai rendszer bevezetése óta, amely az előléptetéshez erőteljesen ösztönzi a publikációkat, tanulmányokat.

– Amikor elvégezte a teológiát, gondolta-e volna azt, hogy valamikor két egyetemnek is a rektora lesz?

– Erre nem gondoltam. Amikor az ember egy tanári karnak a tagja, szívvel-lélekkel és „nyitott fülekkel” vesz részt a gyűléseken. Én legalábbis hosszú évek alatt így ismertem meg az intézet működésének minden részletét. Édesanyám Makkai Sándornak volt a titkár-nője, a 30-as években részt vett a nőszövetségi munkában, tőle örököltem a szervezési készséget, így nem volt megerőltető a rektori munka. Átláttam a helyzeteket, megfelelően reagáltam a nehézségek alkalmával, és úgy érzem, igyekeztem a teológiai intézetben adódott feszültségeket oldani, csapatmunkában dolgozni. A Partiumi Keresztény Egyetem tiszt-

sége annyival volt érdekesebb, hogy ott több fakultást kellett koordinálni. Ez lehetőséget teremtett számomra a bölcsészekkel, közgazdászokkal, művészekkel való párbeszédre. A legaprólékosabban előkészített konferencián is történhetnek bakik, de hangsúlyoznám, hogy rektorságom ideje alatt mindkét helyen elkerültek a botrányok.

– Aranygyűrűs Teológiai Doktor kitüntetését kapott nemrég a magyarországi református egyház zsinatától. Mit jelent ez a díj?

– Mindenféleképpen pozitív visszajelzést, azt, hogy a szakmabeliek figyelnek az írásaimra, és elismerik a munkámat. És elégtételt is jelent, hiszen karrierem vége felé közeledve érzem, nem volt hiábavaló a munkám.

Geréb Zsolt

Sepsiszentgyörgyön született 1941-ben. A kolozsvári Brassai Sámuel Líceumban érettségizett 1959-ben, majd felvételizett a teológiára. Első lelkészképzés vizsgát 1963-ban tett, ezt követően Kolozspátán, Kolozsborsán és Mócson szolgált. 1980-tól a Protestáns Teológiai Intézet tanára lett, tíz évig volt a bibliai tanszék vezetője, 1995-ben professzori kinevezést nyert, közben 1994–1998 között az intézet rektora lett. 2000-től a nagyváradí Partiumi Keresztény Egyetemen is tanított, az intézet rektori teendőit 2004 és 2008 között látta el. Felesége, Zoltay Erzsébet angol–román szakos tanárnő, aki 1990-től a kolozsvári teológia könyvtárosaaként dolgozott nyugdíjazásáig.

Európa három bűne

(Folytatás a 4. oldalról)

emberanyag nélkül maradnak rövidesen. Hit, børszín, kultúra, nyelv nem fontos. Egyetlen feladatuk van csak: termelni. Kérdés, hogy megelégszenek-e ennyivel: kiszorítva a jóléti társadalom peremére, csak dolgozni és termelni. Vagy tenni fogják, amit a modern Európán kívül ezen a világon minden normális közönség tesz: szaporodik és kultúrát, spiritualitást épít.

Ki árulta el Európát?

Az európai keresztyének megtették kötelességüket: az ajtójuk előtt zörgető migránsokat élelemmel, ruhával, meleg pokróccal látták el. Nem is tehet a keresztyén ember másként, mint minden helyzetben felmutatja az ő Urát, Jézus

Krisztust. Ennek a magatartásnak, a krisztusi szeretet felmutatásának nincs alternatívája, még ha a világ minden terroristája is özőnlené el Európát. Nem a keresztyének, hanem más követte el az árulást.

Európa kormányzata és a politikai hatalmat gyakorlók azok, akik nem tették meg a kötelességüket. A keresztyénségtől megtisztított modern államhatalom nem teljesítette a társadalmi szerződésben vállalt alapvető kötelességeit: nem tartotta fenn a rendet, nem védte megfelelően Európa határait, ellenőrzés és átgondolás nélkül indított útra beláthatatlan következményekkel járó folyamatokat. Ne a keresztyének által felmutatott emberséget és krisztusi szeretetet ítéljük el, és tegyük felelőssé a migránsválságért, hanem a társadalmi szerződést felrúgó politikai hatalomgyakorlókat.

A jövő beláthatatlan, de a felvetődő sok kérdés közül mégsem az európai kultúra elveszté-

Dézsai Zoltán

Maradj, remény!

Öreg falakat omlaszt az átkos idő,
Törött cserépként sír a múlt,
Régi-új nyáj béget haragos zenét.
Őrtornyok helyén farkasok ordítanak,
Nincs ki állj!-t kiáltson, szenved az élet.
Gyűlölet szele szaggatta zászló,
Könnyekbe ringatja énekét.
Lelkemmel küldöm a magasba,
Lobogj, zászló, maradj, remény!

se vagy Európa iszlamizálódása a legnagyobb kérdés, hanem az, hogy ami most történik Európával, csak egy figyelmeztetés vagy már maga az ítélet.

(A szerző a *Harangszó* felelős szerkesztője)

Halál a fazékban

Gyakran megvillannak előttem Szilágyi Domokos halhatatlan verstanácsai:

*beszélni tudsz ugyan de nem tanácsos
és nem tanácsos hallgatni sem
és nem tanácsos aludni nem tanácsos
virrasztani
nem tanácsos enni nem tanácsos éhezni*

Éppen az egészséges táplálkozás és életmód foglalkoztat manapság számtalan halandót. Ellentétes vélemények jelennek meg a hagyományos ételekről, óvakodásra intenek a vegyszerezett áruktól. Kevésbé figyelünk viszont a mérgező eszmékre és elméletekre. Egy *nemzetközi tudományos kutatás* meglepő eredményére bukkantunk többben is, amit nem hagyhatunk szó nélkül. Bár felháborodnom sem lenne szabad, mert az ellentétes a keresztyén alázattal.

Idézetek a meghökkentő 'kutatásból': *A vallásos családban nevelkedő gyerekek kevésbé kedvesek és hajlamosabbak mások megbüntetésére, mint azok, akik nem vallásos nevelésben nőnek fel...*

Ugyanakkor a kutatás eredményei megkérdőjelezik azt az általános közfelfogást is, hogy a vallásos nevelés hozzájárul az emberek erkölcsi fejlődéséhez... A tanulmány arra is rámutat, hogy a vallásosság növeli hajlandóságát mások büntetésére, valamint a keresztyén és a muszlim családokban nevelkedő gyerekek inkább elítélték mások tetteit, mint a vizsgálatban részt vevő más vallású vagy nem vallásos gyerekek.

Soronkénti cáfolat helyett ajánlom inkább a szeretet himnuszának (1Kor 13), az irgal-

mas samaritánus példázatának átgondolását (Lk 10,29–35). Ajánlom továbbá az Úr Jézus Krisztus önzetlen kereszttáldozatát, bűnösök iránti megbocsátó szeretetét mélyebben megismerni. Igaz, ezáltal tovább is jutnánk a száraz, következmények nélküli vallásosságnál. Azzal tényleg baj lehet!

A Biblia nemcsak vallásosságot, hanem *hit általi* életek, viselkedések sorát tárja elénk. Egyházi és nemzeti múltunk pedig a családban gyökerezett, és a munkára, igazságosságra alapozhatta erkölcsi fejlődését ezredéven át.

Az afrikai és ázsiai menekültek száma nem apad

A 20. századi ateista kommunizmusnak nem sikerült egészen áttörnie az ezeresztendősi falakat, és hitvalló, ellenálló, börtönt és halált vállalók vérevel fényezte a keresztyénséget. A meghurcoltak pedig nemhogy büntettek utólag, hanem egyenesen megbocsátottak üldözőiknek. Igaz, nem vallásosak voltak, hanem hívők.

Kissé zavar a muszlim és keresztyén gyerekek egy szintre állítása is. Nem ismerem igazán a muszlim vallást, ezért hadd álljon itt egy „2013-as világszintű felmérés, hogy mi-

lyen a muszlimok hozzáállása a szociális, vallási, politikai kérdésekhez. A Dél-Szudánban, Észak-Afrika és a Közel-Kelet országaiban végzett kutatás szerint 22 százalék egyetért azzal, hogy civilek megtámadása az iszlám védelmében indokolt lehet. 60 százalékuk támogatja a megkövezést, mint a házasságtörés büntetését. 53 százalék szerint halált érdemel, aki elhagyja az iszlámot, és 62 százalék szerint egy női családtagot megölni indokolt lehet a család becsületének védelmében, ha az házasság előtt szexuálisan aktív vagy házasságtörő.

Kétségeim vannak ebben a felmérésben, annak ellenére is, hogy a jelenkori migráció és a párizsi merényletek hatására kevésbé szimpatikusak számunkra. A keresztyének Jézusa viszont egyenesen irgalommal, másokat is arra vezetve inti le azokat, akik a házasságtörő nőt szintén megköveznék: az dobja rá az első követ, aki közöttetek nem bűnös.

Mire jó akkor egy ilyen „tudományos kutatás”? Arra, hogy amúgy is értékválságban cselengő embereket megrendítsen, érdemes-e még imádságra tanítani a gyereket, érdemes-e templomba járni, szükségese-e az iskolai vallásoktatás, hiszen vallásos szellemben nevelve megkérdőjelezhető az „erkölcsi fejlődésük”. Arra, hogy vallások összemosásának, a szekularizmusnak, az ateizmusnak székértelője legyen.

Tudományos, pszichológiai kutatásoknak könnyebben hitelt adnak az emberek. És nehezebben veszik észre, hogy *halál van a fazékban* (2Kir 4,40). Külön szégyen, ha ezt a gyerekeknek próbálják adagolni. A keresztyénség bomlasztása a cél. Amit nem sikerült elérni a vörös terrorral, megpróbálják tudományos maszlaggal.

Bereczki András
(a szerző református lelképásztor)

Ahol a régi és az új találkozik, ott forr össze a végtelen

Avagy vallomások a segesvári ifjúsági istentisztelet kapcsán

Van nagyobb áldás annál, ha az ember otthon érzi magát a templomban?!

Valamikor a hatodik osztályban kezdtem el rendszeresen járni istentiszteletekre. Először félénken, aztán egyre bátrabban léptem be a templomba. Míg az elején feszengve tettem meg azt a pár métert, ami az első sorokba vezetett, most egyre inkább kiegyenesedve, mosolyogva, ismerősöket üdvözölve jutok el a helyemre. Azért, mert a templom hozzám nőtt. És én hozzá. A zöldre festett falak, azok a sokszor megszámlolt szószerék fölötti csillagok a mennyezetről. Mindedig megsegített minket az Úr igéje, a szőnyegek mintája, a vázák, a hangosan tüzelő ezüst színű kályhák, az énekrendet jelző táblák, a perselyek melletti diakóniás doboz, az úrvacsorás kehely... mind hozzátesznek ehhez az otthonérzéshez.

Azonban én, és merem állítani, hozzám hasonlóan a többi társam is, nemcsak ezért szeretjük a mi templomunkat. Az otthonosan való mozgásunk valamikor az ifis életünkkel együtt kezdődött. Amikor először takarítottuk ki a templomot a 120 éves születésnapjára. És először díszítettük fel a karácsonyfát a szószerkére felmászva. Amikor gyertyákat gyűjtöttünk a szentesti istentiszteletre. Amikor elmozdítottuk

az Úr asztalát, hogy szerepelni tudjunk karácsonykor. Amikor ott kívántunk egymásnak boldog karácsonyt. Amikor barátainkkal együtt vettük az úrvacsorát. Amikor az úrvacsora alatt

Segesváron a fiatalok otthon érzik magukat a templomban

a *Kenyered és borod táplál engem* című dal szövegét gitárral, szintetizátorral, hegedűvel kísérve. Amikor bevittük a dobot a templomba, és először hallottuk zenekarunkat, a Serefit zenei. Amikor ettől rázott a hideg, és örömkönyvek potyogtak a szemünkből.

Úgy, ahogy nemrég, amikor hosszú, egyetemistás távollét után ismét hazautazhattam, és az isteni szerencsének köszönhetően részt vehettem az ifjúsági istentiszteleten. Ekkor tudatosult bennem mindaz, amit fentebb leírtam. Hogy nekünk, régi és új ifiseknek mekkora áldásban van részünk, hogy ilyen dolgokat élhetünk meg. Hogy Segesváron nem áll meg az élet. Hogy van utánpótlás. Hogy van tenni akarás és erő. Hogy van fiatalság és van, aki foglalkozzon velük. Azon a vasárnapon először dicsérte Istent az új zenekarunk, az új Serefit. És azon a vasárnapon állt össze ismét a régi banda.

Az új zenecsoporthoz, egy maréknyi áldott gyermek, ki-ki a maga hangszerén játszva, félénken, drágán, szelíden állt ott előttünk. És zenélt. Úgy, hogy azokban a dallamokban benne volt a gyermeki tisztaság, a töretlen hit, az új remény ígérete. Úgy, hogy abban élet és hála volt. A régi Serefit hangszereiből pedig a vizionálás, az újra együtt zenélés öröme, hálája és békéje szólt.

Azon a vasárnap együtt voltunk régi és új ifisek. S ez így tökéletes harmónia volt. Én pedig rég nem éreztem magam annyira boldognak, mint azon az estén. Azt hiszem, ez Isten kegyelme. Hogy mindig ad új embereket, új érzéseket, új zenét, új reményeket. Isten kegyelme, hogy mi hazajárunk a segesvári templomba. És van, aki ott ajtót nyisson, asztalt terítsen, és öleléssel fogadjon minket.

Nagy Kinga

Fiatalos hálaadás

Balavásáron gyűlt össze a közelmúltban a küüllői egyházmegye ifjúsága a havonta megszervezett ifjúsági találkozóra. Földvári Tibor lelkipásztor házigazdaként köszöntötte az egybegyűlt fiatalokat, lelkészeket és a gyülekezeti tagokat. A tizedik parancsolatról *Ne kívánd!* címmel tartott előadást Enyedi Csaba lelkész-tanár. A zenét a szászrégeni Mini Sófár biztosította.

A helybéli lelkipásztor örömmel szemlélte a zsúfolásig megtelt templomot, különösen

azért, mert 120 fiatal volt jelen. Enyedi Csaba előadása a jó és rossz kívánságainkról szólt. Hangsúlyozta, ne kívánjuk egymás dolgait, sőt örüljünk, hogy másnak van valamije. Ne tekintsünk mindig mindenre rossz szemmel, mert lehet, hogy amit mi kívánunk, azt Isten okkal nem adja meg nekünk. De ugyanakkor ott van az a kívánság is, ami Istennek tetsző, mint például az úrvacsora, amivel a délutánt folytattuk.

Fiatalos úrvacsoraosztásnak lehetünk résztvevői. Miközben az egyházmegyénkben szolgáló lelkipásztorok osztották az úrvacsorát, a Mini Sófár a *Kenyered és borod táplál engem* című úrvacsorai éneket énekelte.

Az alkalmat Földvári Tibor házigazda gondolatai zárták, aki hangsúlyozta, mennyire meghitt eseménynek lehetünk részesei, és hogy milyen csodálatos évet tudhatunk a hátunk mögött tíz ifjúsági istentisztelettel, tíz különböző helyszínen, különleges témákkal, zenekarokkal

és előadókkal. Mindenekelőtt azonban az előadások üzenete a lényeg: értsük meg Isten parancsolatait, és tartsuk be ezeket. Majd jelen cikk írója az ifjúsági elnökség nevében a 2015-ös év eseményeiről számolt be, köszönetet mondott azoknak a lelkészeknek, akik az év során házigazdái voltak az összejöveteleknek, és minden egyes fiatalnak, aki jelen volt a találkozón.

Az Erdélyi IKE által szervezett *Ajándékozz örömet* tevékenységben is részt vettek egyházmegyénk fiataljai. A szeretetvendégség után a sövényfalvi, havadi és vámosgálfalvi ifisek által összeállított csomagok a balavásári gyerekközösséghez kerültek. Verssel és énekkel fogadtak minket a gyerekek, akiknek az arcukról öröm sugárzott. A székelyabodi és gyulafelejteci ifisek is csomagokat gyűjtöttek a rászoruló gyerekeknek, ők otthon osztották ki az ajándékokat, és elmondásuk szerint „ilyenkor jön rá az ember, mennyi felesleges dolgunk van, és mennyi mindent kívánunk, amire valójában semmi szükségünk nem lenne”.

Ez alkalommal is tapasztaltuk, hogy „jönak lenni jó”. Láthattuk, mennyire örültek a megajándékozottak a szimbolikus kincseknek, s hogy mi, a többiek, gyakran megfedkezünk Istennek ennél sokkal nagyobb, legfontosabb ajándékáról, Jézusról.

Réti Ingrid-Beáta

A zenét a szászrégeni Mini Sófár együttes biztosította

Megújult gótikus ablakok a Vártemplomban

Hálaadó istentiszteletet tartottak a közelmúltban a marosvásárhelyi Vártemplomban. A gyülekezet azért adott hálát, hogy megújultak a gótikus terem ablakai. Az ünnepi alkalmon Kató Béla püspök a Jn 1,18 alapján hirdette az igét. A püspök a prédikációban rámutatott: Isten kegyelmi időben részesített, esélyt adott, hogy Megváltónkká fogadjuk Jézust. Azt szeretné, hogy életünk megváltozzék. Végérvényesen megismertette magát az ő fián keresztül, és mindenki, aki felismeri őt, az ő népének részévé válik.

Ezt követően Lőrincz János esperes köszöntötte a gyülekezetet. Henter György lelkipásztor a templom történetét ismertette köszöntőjében. A lelkipásztor elmondta, a vártemplomot az idők folyamán többször restaurálták, átépítették. A templom teljes felújítása még várat magára, azonban néhány apró dolgot sikerült megvalósítani. Restaurálták például a templom orgonáját, valamint a templom belsejét is felújították.

Az ünnepi alkalommal a gótikus terem két ablakát adták át, amelyen János Zsigmond és Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelmek portréi láthatóak. Az ablakok elkészítését a Stúdium Alapítvány és Magyarország kormánya támogatta, az ablakokat Makkai András üvegfestő művész készítette.

Dr. Grezsa István kormánybiztos köszöntőbeszédében elmondta, mennyire fontos, hogy Marosvásárhelynek újból magyar polgármestere legyen. A kormánybiztos ugyanakkor az egyházi javak visszaszolgáltatását is sürgette, ebben Magyarország kormánya is segít, mint ahogy a nyelvi jogok érvényesítésében is.

Fotó: Kiss Gábor

Lelki táplálék 2016-ra is

A közelmúltban Szász Attila esperes igehirdetésének örvendezhettek a beresztelki reformátusok. A vezérigé a Jónás 2,8 alapján hangzott el, az igehirdető pedig hangsúlyozta: nemcsak kenyérrel él az ember, szükség van naponta lelki táplálékra, melyet a Szentírás nyújthat számunkra. Ahogy Jónást is megtanította imádkozni, úgy Isten ma is megkeresi a reményvesztett embert. Az imádság nem más, mint lelki kapaszkodó, létra, kapcsolatteremtő ember és Isten között. Folyama-

tosan szükségünk van megbocsátásra, mert ha az Úrra nézünk, a zsoltár szerint megváltozhat életünk.

Igehirdetést követően Szász Attila esperes és az egybegyűlteket Szabó András helybeli gondnok köszöntötte. Ezt kettős könyvbemutató követte. Szép Eduárd lelkipásztor *Hogyan legyek gazdag?* című könyve 21 prédikációt tartalmaz. Ahogy maga a szerző nyilatkozott: az egyensúlytalanság léte – mindent a testnek, semmit a léleknek – váltotta ki könyvének megírását. A kötetet Szász Attila görgegyeni esperes mutatta be, aki az előszót is írta.

A második könyvet, melynek címe *Mi pedig Krisztust prédikáljuk*, a maros-mezőségi egyházmegye lelkipásztori közössége készítette, és 72 igehirdetést tartalmaz. A vasárnapi és ünnepnapig igehirdetések a református Bibliolvasó Kalauz 2016. esztendejére kiírt igeszakaszai alapján íródtak. A kötetet Szép Eduárd beresztelki lelkipásztor mutatta be. Hasznos olvasmány mindkettő nemcsak lelkészeknek. Lelki táplálékot nyújthat bármelyik embernek. Lelki kenyér van mindkét könyvben.

Szász Attila esperes és Szép Eduárd lelkipásztor

Demeter Aranka

Új harang Mezőpanitban

Tavaly nyáron megrepedt a paniti templom harangja. A gyülekezet azonban a lehető legrövidebb időn belül új harangot készíttetett, így újból mind a négy harang hívja a panitiakat istentiszteleti alkalmakra. A gyülekezet hálaadó istentisztelet keretében köszöntötte meg Istennek, hogy ilyen rövid időn belül sikerült a harangot cserélni. Az istentiszteleten Kató Béla püspök hirdetett igét a Lk 14,15–24 alapján. Igehirdetést követően Adorjáni Béla gondnok köszöntője után Jakab István maros-mezőségi esperes arról beszélt, hogy a harang a legrégebbi kommunikációs eszköz, amely sok mindent üzent az idők folyamán. A harangot minden közösség megbecsüli, mivel az összetartozás érzését erősíti bennünk. Az esperes szerint a harang nekünk és értünk szól.

Bartha Mihály polgármester szerint a régi harang átadja a stafétát az újnak. Ugyanakkor arra is felhívta a figyelmet, hogy a harangot vészjelzésre is használták. Utalt arra, hogy a Mezőség egyre inkább szórványosodik, ami nagy veszély a magyarság számára, de egyben örömét fejezte ki, hogy Mezőpanitban még vannak fiatalok, és lesz, aki a következő 100 év krónikáját megírja majd. Az iskolások ünnepi műsora után Nagy Györgyné Erzsébet néni és Bodó Bella tettek bizottságot szavazatukkal, valamint a gyülekezet ifjai szolgáltak ifjúsági énekekkel. Pító Antal lelkipásztor elmondta, 1824-ben öntötték azt a harangot, amely tavaly júniusban megrepedt. A gyülekezetből minden-

Fotó: Kiss Gábor

ki 30 lejjel járult hozzá az új harang öntéséhez, amelyet Székelyudvarhelyen készítettek el. A harang összesen 41 000 lejbe került, érdekessége pedig, hogy a régi harang felirata átkerült az újra is.

Kiss Gábor

ISSN–1223–8848

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400079 Kolozsvár

Király utca (str. I. C. Brătianu) 51. sz.

Telefon: 0731 019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem örzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában
Felelős vezető: Dávid Zoltán